

บทคัดย่อ

การศึกษา “ทัศนคติของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อราชบัณฑิตยสถาน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์ ความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร พฤติกรรมการใช้บริการ ที่นิสิต นักศึกษามีต่อราชบัณฑิตยสถาน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร พฤติกรรมการใช้บริการ และทัศนคติในเรื่องดังกล่าว

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดครั้งเดียว โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีประชากรที่ทำการศึกษา คือ นิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้การสุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมมาได้ จะใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานของประชากรและใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) อันประกอบด้วยสถิติ t-test, One-way ANOVA และ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า นิสิต นักศึกษาเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายในสัดส่วนใกล้เคียงกัน กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ศึกษาในสายวิทย์ และส่วนใหญ่มิรายได้ครอบครัวมากกว่า 50,000 ขึ้นไป

ในด้านของความรู้เกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จะมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่หลักของราชบัณฑิตยสถาน ในด้านความรู้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานน้อย ส่วนด้านผลงานวิชาการกลุ่มเป้าหมายรู้จักพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานมากที่สุด

ในส่วนของพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน พบว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการใช้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานประเภทการให้บริการตอบคำถามทางเว็บบอร์ดมากที่สุด

สำหรับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน พบว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานจากสื่อเฉพาะกิจและจากสื่อมวลชนในระดับต่ำ ด้วยความถี่ปีละ 1 ครั้ง กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อหนังสือวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมาก เฉลี่ยปีละ 2-3 ครั้ง กลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานภาพรวมอยู่ในเชิงบวก โดยมีทัศนคติที่ดีต่อการให้บริการสอบถามข้อมูลของราชบัณฑิตยสถานเพียงพอต่อความต้องการมากที่สุด

กลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติโดยรวมเกี่ยวกับการให้ผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานภาพรวมอยู่ในเชิงบวกเช่นกัน โดยมีทัศนคติที่ดีในหัวข้อเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน น่าเชื่อถือมากที่สุด

การกำหนดสมมติฐาน พบว่า

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับหน้าที่หลักของราชบัณฑิตยสถาน และพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน นอกจากนี้ยังพบว่า เพศและสาขาวิชามีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการให้บริการทางวิชาการและผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ส่วนตัวแปรอื่น คือ ชั้นปี สาขาวิชา รายได้ครอบคลุม ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการให้บริการทางวิชาการและผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน ส่วนตัวแปรอื่น คือ ชั้นปี สาขาวิชา รายได้ครอบคลุม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศและสาขาวิชามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน ส่วนตัวแปรอื่น คือ ชั้นปี รายได้ครอบคลุม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถาน

นอกจากนี้ ยังพบว่า ทัศนคติต่อผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานและการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานในทางบวก กล่าวคือ นิสิต นักศึกษามีทัศนคติในเชิงบวกต่อผลงานทางวิชาการและการให้บริการทางวิชาการราชบัณฑิตยสถานก็จะมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางวิชาการเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานมากขึ้น และทัศนคติต่อการให้บริการทางวิชาการและผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานของนิสิต นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานในทางบวก กล่าวคือ ยิ่งนักศึกษามีทัศนคติต่อราชบัณฑิตยสถานในเชิงบวกมากเท่าใด ก็จะมีพฤติกรรมการให้บริการทางวิชาการและผลงานทางวิชาการของราชบัณฑิตยสถานมากขึ้นเท่านั้น